

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. M.**, miesto podnikania: S., IČO: X., zast. JUDr. R., advokátkou, H., proti žalovanému: **JUDr. J., K.**, správca konkurznej podstaty úpadcu T., M., IČO: X., o určenie pravosti pohľadávky, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislava zo dňa 21. februára 2008 č.k. 55 Cbi 203/01-57 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21. februára 2008 č.k. 55 Cbi 203/01-57 v napadnutom výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu v konkurze vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 4 K 367/99 je oprávnená vo výške 700 000 Sk ako pohľadávka 4. triedy. V ostatnej časti súd žalobu zamietol. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 6 688 Sk. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Podľa odôvodnenia rozsudku žalobca si uplatnil právo na určenie pravosti pohľadávky vo výške 700 000 Sk prihlásenej do konkurzu na majetok úpadcu vedeného pod sp. zn. 4 K 367/99 ako pohľadávky I. triedy, ktorú správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 2.4.2001 poprel a vzniesol aj námietku premlčania. Sporná medzi sporovými stranami nebola výška zostatku fakturácie, ale tá skutočnosť či došlo k premlčaniu nároku žalobcu.

Súd dospel k záveru, že v danom prípade bola pohľadávka žalobcu preukázaná jednak zmluvou o dielo, faktúrou na zaplatenie čiastky 1 812 700 Sk ako ceny za vykonané diela podľa zmluvy o dielo uzatvorenej žalobcom - súkromným podnikateľom ako zhotoviteľom a N. ako objednávateľom, faktúrou žalobcu č. 11/1995 z 25.9.1995, prehľadom realizovaných platieb zhotoviteľom, výpismi z účtu žalobcu o pripísaní platieb na jeho účet ako aj uznávacím prejavom úpadcu z 31.12.1998, ktorým došlo k uznaniu záväzku vo výške 700 000 Sk, čo do dôvodu a výšky. Na základe týchto dokladov súd ustálil, že v danom prípade nová 4 ročná premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 31.12.1998 a právo uplatnené dňa 7.2.2000 bolo uplatnené v rámci tejto premlčacej doby.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a žalobcovi, ktorý mal v konaní prevažný úspech, náhradu trov konania priznal v celkovej výške 6 688 Sk a to 3 000 Sk ako náhradu za zaplatený súdny poplatok za žalobu a trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 4 043 Sk za 2 úkony právnej pomoci po 200 Sk a 1x 1466 Sk 2x paušál po 100 Sk a 1 x 190 Sk. Náhradu za stratu času 1 268 Sk (4x 1/2 hod. po 317 Sk) a cestovné zo Šale do Bratislavy a späť vo výške 164 Sk vo výške cestovného verejným dopravným prostriedkom (§ 73 ods. 2 č. 43/2005 Z.z.)

Proti tomuto rozsudku v časti trov konania sa odvolal žalobca a navrhol ho podľa § 220 O.s.p. zmeniť a priznať mu náhradu trov konania vo výške 14 089,60 Sk (11 650 Sk + 190 Sk paušál hotových výdavkov + 19 % DPH)

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa nesprávne určil výšku jedného úkonu ako neoceniteľný právny úkon, nakoľko v predmetnej právnej veci je možné určiť hodnotu prejednávanej veci (700 000 Sk – hodnota pohľadávky prihlásenej do konkurzu. Z tejto sumy mal aj súd vychádzať. Namieta ďalej, že súd prvého stupňa nepriznal advokátke uplatnené cestovné náklady podľa špecifikácie trov priloženého technického preukazu vozidla, ktorým sa advokátka dopravila na pojednávanie zo Šale do Bratislavy. Uvádza, že nepriznanie náhrady nákladov cestovného vo výške cestovného verejným dopravným prostriedkom súd nijako neodôvodnil. Namieta tiež, že súd nepriznal advokátke 19 % DPH za uplatnený právny úkon pomoci, náhradu straty času a cestovné náklady v špecifikácii trov zo dňa 22.2.2008 a to napriek osvedčeniu o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobným návrhom domáhal určenia pravosti pohľadávky vo výške 700 000 Sk prihlásenej do konkurzného konania na majetok úpadcu vedeného pod sp. zn. 4 K 367/99 ako pohľadávky I. triedy, ktorú správca konkurznej podstaty poprel na prieskumnom pojednávaní.

Predmetom odvolania sú trovy konania, konkrétne trovy právneho zastúpenia žalobcu pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie právo proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd prvého stupňa správne vyvodil, že ide o určovaní žalobu, preto žalobca aj zaplatil súdny poplatok vo výške 3 000 Sk (nie z hodnoty sporu 700 000 Sk). Súd prvého stupňa tiež správne ustálil, že právnomu zástupcovi žalobcu treba priznať náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby ako neoceniteľný úkon, a nie ako sa mylne domnieva právna zástupkyňa, že predmet sporu bol oceniteľný, pretože výška pohľadávky bola 700 000 Sk.

Odvolací súd taktiež súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, keď priznal právnej zástupkyňi žalobcu náhradu cestovných nákladov iba do výšky verejného dopravného prostriedku, keď usúdil, že použitie osobného motorového vozidla netvorí náklady potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva voči druhému účastníkovi.

Aj pokiaľ ide o nepriznanú náhradu DPH, sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa. Ustanovenie § 18 ods. 4 vyhl. č. 644/2004 Z.Z. o ktorý opiera právny zástupca svoj nárok, je v rozpore s ustanoveniami O.s.p., na základe ktorých súd priznáva náhradu trov konania. Súd nepriznáva náhradu trov konania advokátovi, pokiaľ nie je sám účastníkom konania, ale priznáva ju účastníkovi, ktorého advokát zastupoval. DPH alebo jej náhradu nemôže súd priznať účastníkovi ani jeho zástupcovi, pretože oprávneným na jej prijatie je štát. Ak právny zástupca platí DPH, nemôže svoju povinnosť prenášať na klienta, ktorého zastupuje, lebo mu to daňové predpisy neumožňujú. Náhradu DPH súd prvého stupňa správne účastníkovi nepriznal, pretože tieto trovy účastníkovi nevznikli v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva a neboli účelne vynaložené v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Na základe tohto skutkového právneho stavu odvolací súd dospel k záveru, že rozsudkom v napadnutej časti trov konania treba podľa § 219 O.s.p. ako vecne správnu potvrdiť.

Úspešnému žalovanému vzniklo v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože mu žiadne nevznikli odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 17. júla 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu